

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **O. S.,** zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2018, č. j. 6 A 246/2017 – 13,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2018, č. j. 6 A 246/2017 – 13, **se zruš uje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 12. 2017, č. j. CPR-23731-3/ČJ-2017-930310-V243, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 24. 7. 2017, č. j. KRPA-268000-17/ČJ-2017-000022-ZAM, jímž byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení o správním vyhoštění paušální částkou 1.000 Kč.

II.

[2] Žalobce podal proti výše uvedenému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji odmítl usnesením ze dne 19. 3. 2018, č. j. 6 A 246/2017 – 13.

[3] V odůvodnění usnesení městský soud uvedl, že podaná žaloba ze dne 27. 12. 2017 není způsobilá věcného projednání, protože neobsahuje náležitosti stanovené v § 71 odst. 1

s. ř. s. Tvrzení žalobce, že rozhodnutí o poplatkové povinnosti za proběhnuté správní řízení by mělo posečkat podle výsledku soudního řízení, podle názoru městského soudu není způsobilým žalobním bodem, ze kterého by bylo patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, popř. nicotné. Chybějící náležitosti žaloby pak žalobce nedoplnil ani následně, ačkoliv byl k tomu soudem vyzván usnesením, doručeným jeho zástupci dne 21. 2. 2018.

III.

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které namítal jeho nezákonnost. Podle stěžovatele byl rozhodující myšlenkou podané žaloby názor, že správní poplatek měl být pravomocně uložen až po definitivním ukončení soudního přezkumu.

[5] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil. Současně požádal, aby zdejší soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu. V ní uvedl, že *„(ž)alobce podal odvolání a posléze i správní žalobu proti meritornímu rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce má za to, že rozhodnutí o poplatkové povinnosti za proběhnuté správní řízení, by mělo posečkat podle výsledku soudního řízení.“* Na výzvu městského soudu k doplnění žaloby zástupce žalobce nereagoval.

[9] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

[10] Právní otázkou obsahového vymezení žalobního bodu podle definice obsažené v § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a dále, za jakých okolností je krajský soud povinen vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby ve vztahu k žalobním bodům, se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (viz např. rozsudky ze dne 5. 5. 2004, č. j. 1 Azs 37/2004 – 40, ze dne 9. 8. 2004, č. j. 2 Azs 63/2004 – 46, ze dne 2. 8. 2007, č. j. 2 Azs 54/2007 – 42, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Vzhledem k tomu, že recentní judikatura k otázkám žalobních bodů prošla od roku 2003 určitým vývojem, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, který byl publikován pod č. 2162/2011 Sb. NSS, shrnul a formuloval obecnější zásady, z nichž má napříště rozhodovací praxe vycházet. V citovaném

rozsudku zdejší soud uvedl, že: *„(v)e světle výše uvedeného se tedy rozšířený senát přiklonil k definici žalobního bodu provedené druhým senátem, podle něhož je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byť i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum. (...) Odmítnout žalobu, jak to učinil městský soud, lze jen tehdy, když ve lhůtě pro podání žaloby žalobce nepředestřel žádný takový žalobní bod, popřípadě jen natolik nekonkrétní, že žalobu nebylo možno projednat, a žalobce na výzvu soudu tuto vadu ve stanovené lhůtě neodstranil.“*

[11] Smyslem uvedení žalobních bodů je jednoznačné určení rámce požadovaného soudního přezkumu. V posuzované věci je ze stěžovatelova tvrzení patrné, že napadené správní rozhodnutí považoval za nezákonné proto, že mu poplatková povinnost měla být uložena až po pravomocném rozhodnutí o správní žalobě proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění. I takto poměrně velmi obecné a stručné – nicméně srozumitelné a jednoznačné – vymezení skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti je dostačující k tomu, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má městský soud věcí zabývat.

[12] Městský soud vycházel z jiného právního názoru, měl-li za to, že formulace citovaná pod bodem 8 tohoto odůvodnění nenaplňuje znaky žalobního bodu podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žaloba je tak neprojednatelná. Právní názor městského soudu není správný. Proto Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[13] Městský soud v dalším řízení vyjde z toho, že žaloba obsahuje projednatelný žalobní bod a rozhodne ve věci samé. Současně rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[14] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. David Hipšr

předseda senátu